

Monus

ius prouentū eorum auxilium militare a Diuo Augusto petisse. Magna propter uenatum eorum uiueris gratia est iniiciunt eas in specus: qui sunt multifores in terris: uide & nomen animali atq; ita eiecit sūperne capiunt. Archelaus auctor est quot sint corporis cauernæ ad excrementa lepori totidē ānos esse atatis. Varius certe numerus reperitur. Idem utranq; uini singulis inesse: ac sine mare æque gignere Benigna circa hoc natura innocua & esculēta animalia foecūda generauit. Lepus omnium prædæ nāscēs: solus præter dasipodē: superfœtat: aliud educās: aliud in utero pilis uestitum: aliud in plume: aliud inchoata gerēs parte. Nequō & uestes leporino pilo facere tentatū est tactu nō perinde molli ut in cute propter breuitatem pili labili.

De damis. Cap. lvi.

Damæ mansuescunt raro: cum fere iure dici nō possint. complura nāq; sunt nec placida nec fera: sed mediæ inter utrumq; naturæ: ut in uolucris hirundines: apes: in campo: in mari delphini.

De muribus & gliribus. Cap. lvii.

Quo in genere multi & hos incolas domus posuere mures: haud spernendū in ostentis etiā publicis animal: Arrosis lauini clypeis argenteis marficū portēdere bellum. Carboni imperatori: apud clusū fasciis: quibus in calciatu utebat exitiū. plura eorū genera i cyrenaica regione: alii lata fronte: alii acuta: alii herinaceorū genere pungētibus pilis. Teophrastus auctor est i gyaro isula cū icolas fugassent: ferrum quoq; rosisse constat id quod iactura quidam & ad chalybas fecere in ferrariis officinis. Aurariis quidē in metallis ab hoc aluos eorum excidi: semperq; id furtum deprehendi: tantam esse dulcedinem furandi. Venisse murem. cc. nummis casilinum obsidēte. Hānibale: eum qui uendiderat fame interisse emptorem uixisse annales tradunt. Cum candidi prouenere lætum faciunt ostentum. Nam soricum occentu dirimi auspicia annales refertos habemus. Sorices & ipsos hyeme condi auctor est Nigidius: sicut glires: quos censoriæ legis principes. Q. Scaurus & M. in consulatu nō alio modo cœnis ademere q̄ conchyliis: aut ex alio orbe conuectas aues. Semiferum & ipsum animal: cui uiuaria: in doliis idem qui apris instituit. Qua i re notatum nō congregari nisi populares eiusdem siluæ: & si misceantur alieniginæ: nisi amne uel monte discreti interire dimicando. Genitores suos fessos senecta alunt insigni pietate senium finitur hyberna quiete. conditi enim & hi cubant rursus æstate iuuenescunt: simili & mustellis quiete.

Quæ animalia quibus locis non sint. Cap. lviii.

Ic mirum rerū naturā nō solum alia aliis dedisse terras aialia: sed in eodē quoq; situ quædā aliquibus locis negasse. in mesia silua italiae nō nisi in partu reperiuntur hi glires. In licia dorcades nō transeūt mōtes syris uicinos. Onagri montē qui capadociam a lycia diuidit. In helleponto in alienos fines nō cōmeant cerui: & circa arginussam Elatū montē nō excedunt auribus etiā in monte fissis. In pordosolene insula uicinā mustellæ non trāseūt. i bætiæ lebadia illatæ solū ipsum fugiunt: quæ iuxta in orchomeno tota sabruūt arua: talpæ: quæ e pellibus cubicularia uidimus strangula. A deo ne religio quidē a portentis summoet delicias. in itacha lepores illati moriunt extremis quidē in littoribus: in ebuso cuniculi non sunt: scitent in hispania balea ribusq; cyrenis mutæ fuere ranæ: illatis: e continente uocalibus dura. genus earū. Mutæ sunt etiā nunc seripho i isula. Eadem alio translata canunt. Quod accidere & in lacu thessaliae sicendo tradunt in italia muribus aranei uenenatus est morsus. Eisdem ulterior apennina regio nō habet. lidem ubicūq; sint orbitam si trāsiere moriūtur: in olympo macedoniæ mōte nō sunt lupi. Nec i creta isula: ibi quidē nō uulpes uel sue aut oino ullū maleficū aial pter phalāgiū. Aranei id genus de quo dicemus suo loco. Mirabilis in eadem insula ceruos præterq; in cidoneatæ regione nō eē: item apros & attagenas: herinaceos. in africa autē ne apros: nec ceruos: nec capreas: nec urfos.

Quæ aduenis noceant. Cap. lix.

In quedā animalia innoxia indigenis: ad uenas interimūt sicut serpentes. Parcunt in myrinthei quos terra nasci proditur: item i syria angues circa euphratis maxime ripas dormientes syros non attingunt: Aut etiam si calcati mormodero nō sentiunt malefitia: alios curusq; gentis infesti auide & cum cruciatu exanimātes. Quamobrem & syri non necāt eos. Contra in aletenio cariz monte Aristoteles tradit a scorpionibus hospites non lædi: indigenas intirmi. Sed reliquorum quoq; animalium & præterea terrestrium dicemus genera.

CAII PLINII SECUNDI NATURALIS HISTORIAE LIBER. IX.

De Aquatiliū Natura. Cap. i.

Animalium quæ terrestria appellauimus hominum quadam consortione de gentia indicata natura est. Ex reliquis minimas esse uolucres conuenit. Quā obrem prius. equorum: amnium: stagnorumq; dicentur.

Quæ in mari maxima animalia. Cap. ii.

Vnt autem cōpluria in his maiora etiam terrestribus. Causa euidēs humoris luxuria: alia fors alitum. Quibus uita pendentibus. in mari autem tam late su

kiii